

Prasība, kas celta 2012. gada 11. jūnijā — Kühne+Nagel International u.c./Komisija

(Lieta T-254/12)

(2012/C 227/52)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Kühne+Nagel International AG (Schindellegi, Šveice) Kühne+Nagel Management AG (Schindellegi, Šveice), Kühne+Nagel Ltd (Uxbridge, Apvienotā Karaliste), Kühne+Nagel Ltd (Šanhaja, Ķīna), Kühne+Nagel Ltd (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji — U. Denzel, C. Klöppner un C. von Köckritz, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu atcelt Komisijas 2012. gada 28. marta Lēmuma C(2012) 1959, galīgā redakcija, lietā COMP/39.462 — kravu nosūtīšanas pakalpojumi — 1., 2. un 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītājām;
- pakārtoti samazināt prasītājām lēmuma 2. pantā uzliktā naudas soda apmēru;
- piespriet Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija piesprieda prasītājām naudas sodu par četrām dažādu aizliegto vienošanos gadījumiem saistībā ar papildnodokļiem NES, AMS, CAF un PSS.

Prasības attiecībā uz visiem papildnodokļiem pamatošanai prasītājas izvirza šādus pamatus:

- naudas soda uzlikšana prasītājām esot prettiesiska pieļautās kļūdas vērtējumā dēļ. Komisija, pirmkārt, esot kļūdaini noteikusi ar pārkāpumu saistīto apgrozījumu, jo apgrozījums, uz ko tā atsaucas, nav ne tieši, ne netieši saistīts ar pārkāpumu. Otrkārt, kļūdaini neesot tikuši ņemti vērā prasītāju atbildību mīkstinošie apstākļi;
- uzliktā naudas soda apmērs esot pretrunā samērīguma principam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktam. Kravu nosūtīšanas pakalpojumu īpatnību dēļ Komisijas uzliktā naudas soda apmērs esot nesamērīgi liels un esot pretrunā Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktam;

— esot pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo Komisija esot noraidījusi 2011. gada 30. novembra pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem (lietā COMP/39.258) un tādējādi prettiesiski ierobežojusi prasītāju tiesības uz aizstāvību.

Prasības attiecībā tieši uz papildnodokļiem NES un AMS pamatošanai prasītājas izvirza šādus pamatus:

— tirdzniecība starp dalībvalstīm neesot ietekmēta. Komisija esot nepareizi piemērojusi tiesības, jo neesot izpildīti LESD 101. panta 1. punkta (tirdzniecības starp dalībvalstīm iespaidošana) nosacījumi;

— Komisija esot nepareizi piemērojusi tiesības, jo tā nepareizi uzskatījusi, ka tās kompetencē ir izmeklēt pārkāpumus LESD 101. panta 1. punkta izpratnē gaisa satiksmes jomā; katrā ziņā Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepiešķirot izņēmumu atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 3975/87 par procedūru konkurences noteikumu piemērošanai attiecībā uz uzņēmumiem gaisa transporta nozarē. Komisijai neesot juridisku tiesību uzlikt naudas sodus par pārkāpumiem LESD 101. panta 1. punkta izpratnē, jo līdz 2004. gada 1. maijam nebija īstenošanas regulas gaisa transporta jomā un tādējādi uz gaisa satiksmi starp Savienību un trešām valstīm bija attiecināms izņēmums ("Air Transport Exemption").

— Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi nosakot pārkāpuma ilgumu prasītāju gadījumā. Komisija esot nepareizi piemērojusi tiesības un neesot pietiekami pamatojusi savu lēmumu par pārkāpuma sākuma datumu attiecībā uz prasītājām. Prasītājas esot piedalījušās faktos, uz kuriem attiecas aizliegto vienošanos tiesības, saistībā ar NES papildnodokli agrākais no 2002. gada 4. novembra un saistībā ar AMS papildnodokli — agrākais no 2003. gada 21. oktobra.

Prasība, kas celta 2012. gada 13. jūnijā — Hautau/Komisija

(Lieta T-256/12)

(2012/C 227/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hautau GmbH (Helpsen, Vācija) (pārstāvis — C. Peter, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2012. gada 28. marta Lēmumu C(2012) 2069, galīgā redakcija, lietā COMP/39.452 — Logu un stikla durvju stiprinājumi, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti — atbilstoši samazināt prasītājai uzliktā naudas soda apmēru;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

- 1) Pirmkārt, lēmums par naudas soda uzlikšanu kļūdaini ir balstīts uz pieņēmumu par LESD 101. panta pārkāpumu. Tas tā tomēr nevarot būt, jo apspriedes tika īstenotas, otrai tirgus dalībniecei pilnībā par tām zinot un pēc tās lūguma.
- 2) Otrkārt, lēmums par naudas soda uzlikšanu kļūdaini ir balstīts uz pieņēmumu, ka apspriedes iesaistīto uzņēmumu starpā notika par cita veida stiprinājumiem nevis pagriežami-atvāžamajiem stiprinājumiem.
- 3) Treškārt, pat ja būtu noticis LESD 101. panta pārkāpums, lēmums par naudas soda uzlikšanu katrā ziņā kļūdaini ir balstīts uz pieņēmumu, ka pret konkurenci vērstā rīcība ir ietekmējusi arī speciālos stiprinājumus.
- 4) Ceturtkārt, kļūdaini ir arī pieņēmums par to, ka prasītāja ir piedalījies pret konkurenci vērstā nolīgumā, kura ietekme ir pārsniegusi Vācijas Federatīvās Republikas teritoriju. Prasītājai labākajā gadījumā varot inkriminēt LESD 101. panta 1. punkta pārkāpumu attiecībā uz Itālijas un Grieķijas tirgu 2007. gadā.
- 5) Piektkārt, prasītāja, papildinot otro līdz ceturto pamatu, pakārtoti norāda, ka, aprēķinot naudas sodu, kļūdaini ir ņemts vērā apgrozījums attiecībā uz slīdstiprinājumiem un/vai speciālajiem stiprinājumiem, kā arī apgrozījums, kas nav realizēts Vācijā. Šāda apgrozījuma iekļaušanas dēļ apgrozījums, kuru atbildētāja noteica pamatsummas aprēķināšanai, bija pārāk liels. Līdz ar to ir ticis pārkāpts Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkts.
- 6) Sestkārt, prasītāja pakārtoti arī norāda uz kļūdu vērtējumā, kas pieļauta aprēķinot naudas sodu, ņemot vērā pārkāpuma smagumu, kā arī atturēšanas pakāpi (t.s. "ieejas maksa"). Procentuālais īpatsvars, kas prasītājas gadījumā tika piemērots attiecībā uz pārkāpuma smagumu un atturēšanas pakāpi, bija pārmērīgi augsts. Arī tiktāl ir noticis Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpums.
- 7) Septītkārt, prasītāja pakārtoti arī apgalvo, ka ir pieļauts Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpums, jo ir

kļūdaini ņemts vērā apgrozījums, ko tā bija realizējusi kopā ar pārējiem karteļa dalībniekiem.

- 8) Astotkārt, lēmumā turklāt ir pieļauts būtisks pamatojuma trūkums. Tādēļ tas ir pilnībā atceļams LESD 296. panta pārkāpuma dēļ un no tā izrietošā prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ, neatkarīgi no tā, vai prasītāja bija iesaistīta nolīgumā, kas ir pretrunā LESD 101. pantam, vai nē. Šo trūkumu neesot iespējams novērst pašreiz notiekošajā tiesvedībā.
- 9) Devītkārt, Komisija ir kļūdaini balstījies uz pieņēmumu, ka prasītāja ir piedalījies (varbūtēji) pret konkurenci vērstajā nolīgumā laikā no 1999. gada 16. novembra līdz 2007. gada 3. jūlijam. Apgalvojums par vienotu un turpinātu pārkāpumu, kas ildzis no 1999. gada 16. novembra līdz 2007. gada 3. jūlijam, tomēr neesot pamatots, ņemot vērā neatkarīgi veikto cenu paaugstinājumu 2001. gadam, kā arī vienošanās neesamību attiecībā uz 2002. gadu. Tādējādi lēmums labākajā gadījumā varētu ietvert laikposmu, sākot no 2003. gada. Tomēr tiktāl, ciktāl tiek apgalvots, ka prasītāja ir piedalījies pret konkurenci vērstā rīcībā, kuras ietekme ir pārsniegusi Vācijas tirgu, prasītājai labākajā gadījumā varot inkriminēt LESD 101. panta pārkāpumu 2007. gadā. Prasītāja līdz ar to uzskata, ka nav pamata pieņēmumam, ka tā būtu piedalījies pārkāpumā, kurš ildzis septiņus gadus un septiņus mēnešus.

Prasība, kas celta 2012. gada 11. jūnijā — Siegenia un Noraa/Komisija

(Lieta T-257/12)

(2012/C 227/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasūtājas: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Vācija) un Noraa GmbH (Wilnsdorf, Vācija) (pārstāvji — T. Caspary un J. van Kann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt Komisijas 2012. gada 28. marta Lēmumu C(2012) 2069, galīgā redakcija, lietā COMP/39.452 — Logu un stikla durvju stiprinājumi, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājām;